

Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 630) zarządza się co następuje:

§ 1. Na potrzeby ludności na obszarze Rzeczypospolitej wyznacza się na okres czasu od 1 października 1929 r. do 30 września 1930 r. ostateczny:

- a) zasadniczy kontyngent cukru białego w ilości 3.704.895 q,
- b) zapasowy kontyngent w ilości 259.343 q takiegoż cukru.

§ 2. Ostateczny kontyngent zasadniczy tudzież zapasowy będzie rozdzielony zgodnie z postanowieniami art. 3 wyżej cytowanej ustawy pomiędzy poszczególne cukrownie po ukończeniu przerobu buraków i produkcji cukru w bieżącej kampanji przez wszystkie cukrownie położone na obszarze Rzeczypospolitej, najpóźniej zaś do dnia 31 marca 1930 r.

§ 3. Do czasu dokonania przewidzianego w paragrafie poprzednim rozdziału ostatecznych kontyngentów poszczególne cukrownie będą mogły wypuścić na rynek wewnętrzny na poczet swego ostatecznego kontyngentu do 80% ich prowizorycznego kontyngentu zasadniczego, określonego na bieżący okres w załączniku do rozporządzenia z dnia 14 sierpnia 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 498), jednakże nie powyżej 40% własnej rzeczywistej produkcji.

§ 4. Cukrownie, które całkowicie zakończyły kampanję, mogą przed dokonaniem rozdziału ostatecznego kontyngentu wywozić cukier zagranicę ponad normę określoną w § 16 rozporządzenia z dnia 17 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 6, poz. 32) jedynie za zgodą Ministerstwa Skarbu.

§ 5. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Kierownik Ministerstwa Rolnictwa:

Wiktor Leśniewski

22.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ W POROZUMIENIU Z MINISTREM SPRAW ZAGRANICZNYCH

z dnia 31 grudnia 1929 r.

w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych z dnia 9 lutego 1928 r. w sprawie częściowego wstrzymania emigracji.

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 października 1927 r. o emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 799) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych z dn. 9 lutego 1928 r. w sprawie częściowego wstrzymania emigracji (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 239) przedłuża się aż do odwołania.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *A. Prystor*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

23.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 stycznia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zastosowania do gminy wiejskiej Zembrzyce w powiecie wadowickim, województwie krakowskim przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich,

Na zasadzie art. 72 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747) zarządza się co następuje:

§ 1. Do gminy wiejskiej Zembrzyce w powiecie wadowickim, województwie krakowskim mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczące gmin miejskich.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 roku.

Minister Spraw Wewnętrznych: *H. Józewski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

24.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 stycznia 1930 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w sprawie zastosowania do gminy wiejskiej Żmigród Nowy w powiecie jasielskim, województwie krakowskim przepisów ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych, dotyczących gmin miejskich.

Na zasadzie art. 72 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów ko-